

Mónica Clariana Nicolau, funcionària d'Administració Local amb habilitació de caràcter nacional, secretària de l'Ajuntament d'Abrera, Baix Llobregat,

CERTIFICO:

Que el Ple de l'Ajuntament d'Abrera, en sessió ordinària, celebrada el dia 26 de gener de 2017, adoptà, entre d'altres, el següent acord, que es transcriu literalment a continuació:

2n PUNT. Moció relativa a la Poliomièlitis una malaltia del passat que encara forma part del present.

Avui, totes les persones que varen aconseguir sobreviure a la poliomièlitis, són persones adultes que necessiten d'unes atencions mèdiques específiques que venen delimitades a les que els hi són ofertes pels serveis dels Centres d'Atenció Primària.

La seva arribada era previsible, i malgrat els anys que ja han passat, les úniques previsions socio-sanitàries adoptades han estat la de les retallades. En conseqüència, manifestem el nostre ple i total desacord per la precària situació que han d'afrontar les persones afectades.

Durant dècades, la gran majoria de països van viure sota els estralls produïts pel poliovirus. Durant vint-i-cinc anys investigadors, científics i viròlegs varen treballar amb l'afany d'aconseguir una vacuna capaç d'aturar aquesta terrible malaltia. L'any 1952, el viròleg nord-americà Dr. Jonas Salk va aconseguir la primera vacuna que era capaç d'immunitzar contra els tres tipus de virus. La vacuna estava composta per virus inerts i era administrada per via intramuscular.

L'any 1957 va començar a administrar-se la vacuna del viròleg polonès Dr. Albert Sabin.

Aquesta vacuna, d'administració oral, era superior en quant a la facilitat d'administració i produïa la immunitat a major termini que la vacuna Salk. Malgrat que la vacuna Salk va reduir de forma important la incidència de la polio, va ser la vacuna Sabin la que va permetre l'eradicació completa del poliovirus.

Mentre que per a la gran majoria de països la poliomièlitis era considerada com a un dels majors problemes de salut pública, l'Estat Espanyol restà impassible durant vuit anys. Durant aquest període, i malgrat que era on es produïa el major nombre d'infeccions es varen negar a reconèixer l'existència de l'epidèmia. Una negligència que va ocasionar més de tretze mil casos de polio i gairebé 1800 morts.

Les persones que en el seu dia varen sobreviure a la fase aguda de la poliomièlitis no demanen privilegis, però sí l'aplicació de recursos i mesures assistencials que aixoplugin les seves necessitats més essencials. A l'Estat Espanyol, en el BOE del 22 de desembre va sortir publicat el Reial Decret 1851/2009, on es pressuposava que la seva finalitat era la de facilitar l'accés a la jubilació de les persones que patien alguna de les malalties que són enumerades en el mateix. Malauradament, només es va tractar d'una fal·làcia política ja que per a poder optar al seu accés, un dels requisits demanats era el tenir reconegut un grau de discapacitat del 45% anterior al període mínim de cotització i curiosament les persones afectades de poliomièlitis varen ser sistemàticament valorades amb un 33%.

Les persones que en el seu dia foren afectades per una polio en la modalitat de paralítica, avui tenen una mitjana d'edat de 60 anys. La gran majoria d'aquestes persones pateixen d'atròfia muscular, dismetria en algun dels seus membres inferiors i una gran inestabilitat. Aquestes seqüeles motrius en moltes ocasions requereixen la necessitat d'haver d'utilitzar aparells ortopèdics. Tots aquests factors obliguen haver d'adoptar unes formes posturals que acaben per desenvolupar una escoliosi. Amb el pas dels anys aquestes persones es veuen necessitades de substituir les ortesis i les ajudes ortopèdiques per a cadires de rodes. Malauradament, les persones que precisen de l'ús de cadires de rodes, han de conviure en un món dissenyat en gran mesura per a persones sense limitacions de mobilitat.

Però a més, si l'estat físic d'aquestes persones no fos prou precari, amb el transcurs dels anys apareixen els agreujaments a conseqüència dels efectes tardans de la polio, sobretot l'aparició d'una malaltia que és lenta, progressiva i invalidant anomenada Síndrome Post-polio (SPP).

Aquesta nova malaltia manca de tractaments farmacològics adequats, no existeixen centres especialitzats per a oferir atenció als seus pacients i el col·lectiu mèdic, en una extensa majoria, no disposa de coneixements per a tractar-la.

A instàncies del Govern Espanyol, l'any 2002, l'Institut Carlos III va elaborar un estudi sobre l'estat i situació de la SPP. Un estudi que finalitzava efectuant una sèrie de recomanacions d'actuació. A dia d'avui no ha prosperat cap d'elles. En diverses ocasions s'han presentat proposicions no de Llei reclamant assistència mèdica i social i en cap cas ha existit la voluntat política d'adoptar mesures per a atendre a les persones afectades.

Si es dificulta la possibilitat de disposar d'un accés a una jubilació anticipada, no existeixen centres de referència, metges especialitzats, diagnòstics clínics, tractaments específics, de quins recursos disposa qualsevol persona afectada per a arribar a aconseguir un informe mèdic que avaluï el seu estat de salut per a tramitar una incapacitat?

Per això, des de l'Ajuntament d'Abrera instem a les autoritats competents a:

1. Que alguns dels hospitals ja constituïts s'estableixin com a Centres de Referència per a donar atenció a les persones afectades per la polio.
2. Que els graus de discapacitat siguin valorats d'acord a les limitacions que presenti el pacient.
3. Que les persones afectades rebin periòdicament el tractaments adequats a la seva rehabilitació.
4. Que les ajudes tècniques siguin acords a les necessitats del pacient, independentment del seu cost econòmic.
5. Que els efectes tardans de la polio siguin tinguts en consideració com a condició patològica dolorosa i invalidant de la mateixa manera que l'edat i condició dels afectats.
- 6.-Que es difongui informació als mitjans d'atenció primària i a tots els professionals de la sanitat sobre el SPP i els efectes tardans associats amb la polio.
7. Que a totes les persones afectades que disposis d'informes mèdics que avalin i acreditin el seu precari estat de salut se'ls faciliti l'accés a la jubilació anticipada o bé a la incapacitat.
8. Que el Govern d'Espanya modifiqui l'article 1 del Reial Decret 1851/2009, de 4 de

desembre, pel que es regula l'anticipació de la jubilació deis treballadors amb discapacitat en grau igual o superior al 45%, limitant a que aquest requisit, previ d'un informe mèdic, només sigui una condició que s'hagi d'acomplir en el moment d'efectuar la sol' licitud i no, durant el període mínim de cotització.

9. Donar coneixement d'aquests acords del Ple al Ministerio de Sanidad del Gobierno de España i l'Associació de Pólio i Postpólio de Catalunya (APPCAT).

Es produeixen intervencions i sotmesa la proposta a votació és aprovada per:

<i>És aprovada per UNANIMITAT de tots els membres assistents, adoptant-se en els termes de la mateixa</i>
--

L'adopció d'aquest acord és competència d'aquest Ple.

I perquè consti, signo aquest certificat amb el vistiplau del Sr. Alcalde. Abrera, a data de la signatura electrònica

La secretària,

Mónica Clariana Nicolau

Vist i plau
L'alcalde,

Jesús Naharro Rodríguez